

man nu næsten maa opgibe Haabet om Laan, vil det da være for Meget at forlange af Debitorerne, at de skulle underkaste sig den ubetydelige Meerudgift ved at betale Portoen for Fremsendelsen af deres Renter og Afdrag paa Capitalen til Kjøbenhavn istedetfor til de mangfoldige mindre Overformyndrier, som i Reglen ikke engang ville kunne give dem et saa stort Laan, som de behøve? Er det ikke bedre at faae Laan ved et stort Overformynderi imod at skulle indsende Renter og Capital til det, end slet ikke at kunne faae Laan og altsaa vistnok blive fri for at betale den omtalte Porto, men ogsaa gaae glip af det Laan, som man maa have.

I saa Henseende kan jeg altsaa ikke Andet end tiltræde Lovudkastets Bestemmelse. Derimod er der et andet Punkt i Samme, som jeg, siden jeg nu engang er kommen ind paa Enkelthederne, dog maa nævne, fordi jeg ikke finder, at Billighed taler for det. Det er den Bestemmelse i Lovudkastet, at det nærværende kjøbenhavnske Overformynderies Reservesond ogsaa midlertidigt skal tjene til Sikkerhed for den anden Overformyndriaafdeling, der nu skal oprettes. Den ærede Justitsminister sagde, at Reservesonden ikke var nogen herreløs Gjenstand. Deri giver jeg ham fuldstændigt Ret. Reservesonden er netop en Assurance for det bestaaende kjøbenhavnske Overformynderies Capitaler. Hvorledes er denne Reservesond bragt tilveie? For en stor Deel derved, at de under det kjøbenhavnske Overformynderi forterende Umyndige have maattet betale dertil af deres Midler. Naar man altsaa skal sige, hvem denne Reservesond tilhører, saa maa man sige, at den nærmest tilhører dem, som have betalt disse Assurancepræmier, vel ikke saaledes, at de have en bestemt Andeel i samme, men paa den Maade, at den nærmest er bestemt til at dække de Tab, som de Umyndige maatte kunde komme til at lide, være sig paa Grund af en mindre heldig Bestyrelse eller af anden Aarsag. Jeg seer derfor virkelig ikke, at det er billigt, naar det kjøbenhavnske Overformynderies Reservesond nu foreslaaes at skulle tjene til Sikkerhed ogsaa for den nye, anden Afdeling af Overformyndriet. Det er vel sandt, at, hvad det saaledes maatte komme til at udrede, kun skal betragtes som

et Forskud, men dog som et Forskud, om hvis Opsamling og Tilbagebetaling der idetmindste ikke synes at foreligge nogen stærk Anledning til at troe, at den vil finde Steb i en nær Fremtid, men tværtimod i en Fremtid, der bestandigt vil rykke længere og længere ud, jo mere man paa den omtalte Maade kommer til at stybde det kjøbenhavnske Overformynderi. Jeg kan derfor ikke nægte, at det har forundret mig at høre denne Bestemmelse betegnet som grundet paa en sær Smødekommen fra det kjøbenhavnske Overformynderies Bestyrelses Side. Jeg kan vel ogsaa betragte det som en sær Smødekommen, men maa da tage „sær“ i en anden Betydning af dette Ord end den, hvori det blev brugt af den ærede Justitsminister.

Justitsministeren: Med Hensyn til det sidst omtalte Punkt maa jeg dog erklære mig fuldstændig uenig med den ærede Taler, der nu satte sig; thi jeg betragter den kjøbenhavnske Overformynderbestyrelses Smødekommen som særdeles vel placeret, altsaa som en sær Smødekommen i god, og kun i god Betydning. Jeg seer heller ikke, at den Risiko, der løbes, er videre stor, og jeg har støttet paa den Calcule, som findes i Motiverne, det Haab, at den Tid ikke vil være saa meget fjern, da den nye anden Afdeling af Overformyndriet ogsaa vil have en Reservesond, stor nok til at dække de Tab, der maatte kunne lides under den Administration, som den nye Ordning vil skabe, Tab, som jeg iøvrigt antager ville blive saa. Iøvrigt var jeg jo i en vis Henseende enig med den ærede Taler, idet ogsaa jeg erkjender, at man ikke uden Videre kan disponere over det kjøbenhavnske Overformynderies Reservesond; men, naar dettes Bestyrelse har gjort et Tilbud som det foreliggende, og naar man maa erkjende, at Risicoen derved ikke er større, end den maa antages at være, saa finder jeg det forsvaerligt baade fra den nævnte Bestyrelses Side og fra Regjeringens Side, at Tilbudet er blevet gjort og modtaget.

Den ærede 6te Landssthingsmand for 6te Aarreds (W. Pedersen) gjorde nogle Bemærkninger, som jeg maastee maa imødegaae med et Par Ord. For det Første maa det være mig